

Пише: Драган Ђилас
понедељак, 21 јануар 2019 11:16

Старији се сећају приче по којој је друг Тито, када се већ приближио својој осамдесетој години живота, на неком састанку врха партије изговорио следећу реченицу: „А шта ако ја умрем једног дана?“ Настао је тајац.

Наравно да то није била реална могућност јер друг Тито је друг Тито, али чуда се дешавају и шта ако се ипак неким несрећним случајем то деси, запитао се, наравно у себи, сваки Титов сарадник који га је волео више од свега на свету. Више од свега, осим од самог себе...

У међувремену смо напредовали и дошли до тога да владари не владају доживотно, да могу бити смењени изборима и да ниједна власт није вечна. Ипак, и поред те чињенице, до пре само месец и по дана многи сарадници новог Броза, како он сам себе види, мислили су да ће он на власти бити још дуго дуго.. И сам Вучић им је свако мало поручивао да ће победити на свим изборима све до 2027. и да немају разлога да брину због свега лошег што народу раде, јер им нико ништа неће моћи пошто ће бити власт. Десетине хиљада људи на улицама Београда и других градова Србије представљају надолazeћи талас победе над режимом који цела Србија јако добро види. Виде га и Вучићеви следбеници који су схватили да је обећање о још деценији власти само још једна лаж. Кула СНС власти саграђена на страху, лажима, медијима, парама, криминалу, претњама, притисцима почела је да се љуља, односно да пада. Тај пад се више не може зауставити.

Десетине хиљада људи на улицама Београда и других градова Србије представљају надолazeћи талас победе над режимом који цела Србија јако добро види

Одакле снага?

Пише: Драган Ђилас
понедељак, 21 јануар 2019 11:16

Одакле толика снага овим протестима? У чињеници да су људи постали свесни зла које се надвило над нама и да су се ујединили. Студенти, пензионери, јавне личности, политичари, професори, радници... Нико никога у шетњи не пита ни ко је ни шта је, нико никоме не смета, нико никог не пита да ли је грађанска или национална опција, да ли је из Београда или неког другог места у Србији. У истој колони су били и они који сматрају да је Косово најважнија тема, као и они који мисле да без чланства у ЕУ нећемо опстати као држава, било је застава и ЛГБТ популације, као и застава Русије и Јамајке. Али највише је било застава Србије! И то је суштина! Никога од нас не интересује шта о појединачним темама мисли онај који хода поред. Битно је само да он или она хоће, баш као и ми, мирним путем да промени овај режим.

Пише: Драган Ђилас
понедељак, 21 јануар 2019 11:16

Људи долазе на протесте јер су напоскон нашли начин, близак свом поимању слободе и демократије, којим су рекли ДОСТА. Доста више уништавању земље и свих вредности на којима друштво почива, доста уништавању наших живота, доста агресији, криминалу, бахатости... доста вређању интелигенције сваког од нас којима Александар Вучић објашњава како је све боље из дана у дан иако својим очима гледамо као се све распада, како из земље одлазе млади, али и људи у позним четрдесетим и педесетим годинама. Срце ми је било препуно када ми је у шетњи пришао Лазар К. да ми каже да студира у Паризу, да је дошао за празнике у Србију и да и он и неколико његових колега желе сутра да се врате у своју земљу и да су спремни да се боре заједно са нама који смо остали. Заједно са Јеленом, Стефаном, Мартином, Борком и свим осталим младим људима који су још увек овде и координирају протесте.

Политичари и демонстранти

Ја сам политичар. И гледам све ово и кроз ту чињеницу. Изузетно ценим и захвалан сам академику Душану Теодоровићу на ставу који је храбро изнео, да је за њега сасвим нормално да политичари буду део ове приче и да он нема никакав проблем са идејом да сутра микрофон у руке узме и неко од нас. Нисам сигуран да сви који су у политици схватају значај ових речи. Да схватају колико смо сви грешили, колико је ко од нас допринео да данас опет морамо да шетамо. Нисам сигуран да схватају шта им поручује Бане Трифуновић, који је, истина, то могао да каже и мало другачије, али није битна форма него суштина. Сматрам да би сви грађани Србије требало да прочитају говор Николе Која за кога је неко написао да би могао да постане манифест протеста. Сви ми из опозиције морамо да схватимо да ови људи који су на улици чекају од нас да им кажемо и докажемо да ће сутра када овај режим падне, пасти и систем који се градио десетинама година. И да ће заиста бити другачије!

Пише: Драган Ђилас
понедељак, 21 јануар 2019 11:16

